

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (šestého senátu)

20. září 2018*

„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Haagský protokol o právu rozhodném pro vyživovací povinnosti – Článek 4 odst. 3 – Návrh na výživné podaný oprávněným u příslušného orgánu státu, v němž má místo obvyklého pobytu povinný – Rozhodnutí, jež se stalo pravomocným – Pozdější návrh podaný povinným u téhož úřadu za účelem snížení stanoveného výživného – Účast oprávněného na řízení před tímto úřadem – Určení rozhodného práva“

Ve věci C-214/17,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Oberster Gerichtshof (Nejvyšší soud, Rakousko) ze dne 28. března 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 25. dubna 2017, v řízení

Alexander Mölk

proti

Valentině Mölk,

SOUDNÍ DVŮR (šestý senát),

ve složení C. G. Fernlund (zpravodaj), předseda senátu, S. Rodin a E. Regan, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za A. Mölka L. Lorenzem, Rechtsanwalt,
- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem a M. Figueiredem, jakož i M. Cancela Carvalho, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi M. Wilderspinem a M. Heller, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 2. května 2018,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 4 odst. 3 Haagského protokolu ze dne 23. listopadu 2007 o právu rozhodném pro vyživovací povinnosti, schváleného jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 2009/941/ES ze dne 30. listopadu 2009 (Úř. věst. 2009, L 331, s. 17, dále jen „Haagský protokol“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Alexandrem Mölkem a jeho dcerou, Valentinou Mölk, ve věci výživného.

Právní rámec

Haagský protokol

- 3 Článek 3 Haagského protokolu, nadepsaný „Obecné pravidlo pro rozhodné právo“ stanoví:
„1. Vyživovací povinnosti se řídí právem státu, v němž má oprávněný místo obvyklého pobytu, nestanoví-li tento protokol jinak.
2. V případě změny místa obvyklého pobytu oprávněného se použije právo státu, v němž má oprávněný nové místo obvyklého pobytu, a to od okamžiku takové změny.“
- 4 Článek 4 tohoto protokolu, nadepsaný „Zvláštní pravidla ve prospěch určitých oprávněných“, stanoví:
„1. Následující ustanovení se použijí, jedná-li se o vyživovací povinnosti:
a) rodičů ke svým dětem;
[...]
2. Pokud oprávněný nemůže získat výživné od povinného na základě práva uvedeného v článku 3, použije se právo státu, v němž má sídlo soud.
3. Pokud oprávněný zahájil řízení u příslušného orgánu státu, v němž má místo obvyklého pobytu povinný, použije se právo státu, v němž má sídlo soud, bez ohledu na článek 3. Pokud však oprávněný nemůže na základě tohoto práva získat výživné od povinného, použije se právo státu, v němž má místo obvyklého pobytu oprávněný.
[...]"
- 5 Článek 7 uvedeného protokolu, nadepsaný „Určení rozhodného práva pro účely konkrétního řízení“, stanoví:
„1. Bez ohledu na ustanovení článků 3 až 6 mohou oprávněný a povinný výslovně určit pouze pro účely konkrétního řízení v daném státě právo tohoto státu jako právo rozhodné pro vyživovací povinnost.
2. Určení se provede před zahájením řízení formou dohody podepsané oběma stranami, která je učiněna buď písemně, nebo je zaznamenána na jakémkoli nosiči informací tak, aby v něm obsažené informace byly dostupné a dále využitelné.“

6 Článek 8 téhož protokolu, nadepsaný „Určení rozhodného práva“, zní:

„1. Bez ohledu na ustanovení článků 3 až 6 mohou oprávněný a povinný kdykoli určit za rozhodné právo pro vyživovací povinnost některý z těchto právních řádů:

[...]

b) právo státu, v němž má některá ze stran místo obvyklého pobytu v okamžiku určení;

[...]

3. Odstavec 1 se nepoužije na vyživovací povinnosti k osobě mladší 18 let nebo k dospělému, který z důvodu zhoršení nebo nedostatečnosti svých osobních schopností není schopen hájit své zájmy.

4. Bez ohledu na právo určené oběma stranami podle odstavce 1 se otázka, zda se oprávněný může vzdát svého práva na výživné, určí podle práva státu, v němž má oprávněný místo obvyklého pobytu v okamžiku určení.

5. Pokud v okamžiku určení nebyly strany zcela informovány a vědomy si následků svého určení rozhodného práva, toto právo určené stranami se nepoužije, pokud by jeho použití způsobilo některé ze stran zjevně nespravedlivé nebo nepřiměřené následky.“

Nařízení (ES) č. 4/2009

7 Nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností (Úř. věst. 2009, L 7, s. 1), v článku 1, nadepsaném „Oblast působnosti“, stanoví:

„Toto nařízení se použije na vyživovací povinnosti vyplývající z rodinných vztahů, rodičovství, manželství nebo švagrovství.

[...]“

8 Článek 3 tohoto nařízení, nadepsaný „Obecn[á] ustanovení“, stanoví:

„K rozhodování ve věcech vyživovacích povinností je v členských státech příslušný

a) soud místa, v němž má odpůrce místo obvyklého pobytu, nebo

b) soud místa, v němž má oprávněný místo obvyklého pobytu [...]

[...]“

9 Článek 5 uvedeného nařízení, nadepsaný „Příslušnost založená na účasti odpůrce na řízení“, stanoví:

„Není-li soud jednoho členského státu příslušný již podle jiných ustanovení tohoto nařízení, stane se příslušným, jestliže se odpůrce řízení před tímto soudem účastní. To neplatí, pokud se odpůrce účastní proto, aby namítal nepřislušnost soudu.“

10 Článek 15 téhož nařízení, nadepsaný „Určení rozhodného práva“, zní:

„Právo rozhodné pro otázky vyživovacích povinností se v členských státech, které jsou vázány [Haagským protokolem], určuje v souladu s uvedeným protokolem.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 11 Alexander Mölk má místo obvyklého pobytu v Rakousku, zatímco jeho dcera, Valentina Mölk, má místo obvyklého pobytu v Itálii.
- 12 Podle usnesení Bezirksgericht Innsbruck (Okresní soud v Innsbrucku, Rakousko) ze dne 10. října 2014 je A. Mölk povinen platit V. Mölk měsíční výživné.
- 13 Toto usnesení bylo vydáno podle rakouského práva na základě návrhu na stanovení výživného, který podala oprávněná, V. Mölk, k tomuto soudu v souladu s čl. 4 odst. 3 Haagského protokolu.
- 14 V roce 2015 podal A. Mölk k Bezirksgericht Innsbruck (Okresní soud v Innsbrucku) návrh na snížení uvedeného výživného od 1. února 2015 z důvodu poklesu svého čistého příjmu. Valentina Mölk požadovala zamítnutí tohoto návrhu na snížení.
- 15 Bezirksgericht Innsbruck (Okresní soud v Innsbrucku) usnesením ze dne 11. prosince 2015 návrh A. Mölka podle italského práva zamítl. Podle tohoto soudu se tento návrh řídil uvedeným právem na základě čl. 3 odst. 1 Haagského protokolu, jelikož místo obvyklého pobytu V. Mölk se v okamžiku podání tohoto návrhu nacházelo v Itálii.
- 16 Usnesením ze dne 9. března 2016 Landesgericht Innsbruck (Krajský soud v Innsbrucku, Rakousko) v rámci odvolání potvrdil rozhodnutí Bezirksgericht Innsbruck (Okresní soud v Innsbrucku), při posouzení však vycházel z rakouského práva.
- 17 Tento odvolací soud měl za to, že v situaci, kdy ani jedna ze stran nezměnila svůj obvyklý pobyt, nemůže dojít ke změně práva aplikovaného v usnesení Bezirksgericht Innsbruck (Okresní soud v Innsbrucku) ze dne 10. října 2014 už jen z toho důvodu, že návrh na snížení dotyčného výživného podal povinný z výživného pouze několik málo měsíců po vydání uvedeného usnesení, jež se stalo pravomocným.
- 18 Alexander Mölk podal k předkládajícímu soudu kasační opravný prostředek, ve kterém se domáhal toho, aby bylo o výživném rozhodnuto podle italského práva. Tvrdí, že pokud by toto právo bylo použito správně, mělo by být jeho návrhu vyhověno.
- 19 Předkládající soud si klade otázku ohledně práva rozhodného v takovém případě, o jaký se jedná ve věci v původním řízení, a poukazuje na to, že v nauce proti sobě stojí dva přístupy.
- 20 Podle prvního přístupu je rozhodným právem, určeným v souladu s článkem 3 Haagského protokolu, právo státu, v němž má oprávněný místo obvyklého pobytu, i když to není právo státu, ve kterém se nachází orgán, který přijal původní rozhodnutí o výživném.
- 21 Podle druhého přístupu musí být na návrh na změnu vnitrostátního rozhodnutí nebo uznaného zahraničního rozhodnutí použito právo, které již bylo ve věci vyživovací povinnosti použito.
- 22 Za těchto podmínek se Oberster Gerichtshof (Nejvyšší soud, Rakousko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
 - „1) Má být čl. 4 odst. 3 ve spojení s článkem 3 [Haagského protokolu] vykládán v tom smyslu, že právem státu, ve kterém má oprávněný místo obvyklého pobytu, se řídí i návrh povinného na snížení pravomocně stanoveného výživného z důvodu změny výše jeho příjmu, když výživné, které mělo být až doposud placeno, bylo na návrh oprávněného a na základě čl. 4 odst. 3 [Haagského protokolu] stanoveno soudem podle práva státu, ve kterém má místo obvyklého pobytu povinný, jež nebylo změněno?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Má být čl. 4 odst. 3 [Haagského protokolu] vykládán v tom smyslu, že oprávněný ‚zahájí řízení‘ u příslušného orgánu státu, v němž má místo obvyklého pobytu povinný, také tím způsobem, že se před tímto orgánem účastní řízení ve smyslu článku 5 [nařízení č. 4/2009], k jehož zahájení dal podnět povinný, a domáhá se zamítnutí návrhu ve věci samé?“

K předběžným otázkám

23 Na úvod je třeba připomenout, že Soudní dvůr má pravomoc vykládat Haagský protokol (rozsudek ze dne 7. června 2018, KP, C-83/17, EU:C:2018:408, bod 25).

K první otázce

- 24 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 4 odst. 3 Haagského protokolu vykládán v tom smyslu, že z takové situace, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, ve které bylo výživné na návrh oprávněného a podle tohoto čl. 4 odst. 3 stanoveno pravomocným rozhodnutím podle práva místa sídla soudu, určeného v souladu s tímto ustanovením, vyplývá, že je toto právo právem rozhodným pro pozdější návrh podaný povinným u příslušného orgánu státu, v němž má místo obvyklého pobytu, proti oprávněnému za účelem snížení tohoto výživného.
- 25 Podle čl. 4 odst. 3 Haagského protokolu se právo státu, v němž má sídlo soud, použije bez ohledu na článek 3 tohoto protokolu z podnětu oprávněného, pokud tento oprávněný, stejně jako V. Mölk ve věci v původním řízení, podá návrh u příslušného orgánu státu, v němž má místo obvyklého pobytu povinný.
- 26 Vyvstává otázka, zda, ačkoli to znění tohoto čl. 4 odst. 3 výslovně nestanoví, působí toto ustanovení i v případě, že povinný, tak jako A. Mölk ve věci v původním řízení, podá k témuž orgánu pozdější návrh, a to v tom smyslu, že dříve určené právo se rovněž použije na nové řízení.
- 27 Za účelem odpovědi na tuto otázku je třeba při výkladu čl. 4 odst. 3 Haagského protokolu vzít v úvahu nejen jeho znění, ale rovněž jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jíž je součástí.
- 28 Co se týče kontextu, jehož součástí je čl. 4 odst. 3 Haagského protokolu, je třeba uvést, že toto ustanovení je součástí systému hraničních určovatelů stanoveného tímto protokolem, který v článku 3 stanoví v první řadě použití práva státu, v němž má oprávněný místo obvyklého pobytu. Autoři Haagského protokolu měli za to, že toto právo má nejužší vazbu k situaci oprávněného, a jeví se tudíž jako nejvhodnější právo, kterým se má řídit posuzování konkrétních problémů, s nimiž se osoba oprávněná k výživnému může potýkat (rozsudek ze dne 7. června 2018, KP, C-83/17, EU:C:2018:408, bod 42).
- 29 Článek 4 Haagského protokolu obsahuje zvláštní pravidla ve prospěch určitých oprávněných, jež se vztahují mimo jiné na povinnosti rodičů ke svým dětem a uplatní se podpůrně. Článek 4 odst. 2 stanoví, že se právo státu, v němž má sídlo soud, použije, pokud oprávněný nemůže získat výživné na základě práva určeného v první řadě podle článku 3 tohoto protokolu.
- 30 Článek 4 odst. 3 Haagského protokolu se odchyluje od pravidla stanoveného tímto protokolem a připomenutého v bodě 28 tohoto rozsudku, podle kterého se příslušný orgán v první řadě řídí právem státu, v němž má oprávněný místo obvyklého pobytu. Tento čl. 4 odst. 3 obrací pořadí hraničních určovatelů stanovené v článku 3 a čl. 4 odst. 2 uvedeného protokolu tím, že na prvním místě určuje právo státu, v němž má sídlo soud, pokud oprávněný zahájil řízení u příslušného orgánu státu, v němž

má místo obvyklého pobytu povinný (rozsudek ze dne 7. června 2018, KP, C-83/17, EU:C:2018:408, bod 44), a na druhém místě právo státu, v němž má místo obvyklého pobytu oprávněný, pokud oprávněný nemůže výživné od povinného získat na základě práva státu, v němž má sídlo soud.

- 31 Haagský protokol tím, že stanoví, že se na prvním místě může použít právo státu, v němž má sídlo soud, a to namísto práva státu, v němž má místo obvyklého pobytu oprávněný, přiznává oprávněnému možnost zvolit si nepřímo první z těchto práv, přičemž tato volba je výsledkem toho, že oprávněný podá návrh u příslušného orgánu státu, v němž má povinný místo obvyklého pobytu.
- 32 Tato možnost sleduje cíl ochrany oprávněného, jenž je považován za slabší stranu ve vztazích s povinným, a tím mu *de facto* umožňuje zvolit si rozhodné právo pro jeho návrh. Za těchto podmínek platí, že pokud je řízení, v němž byl tento návrh podán, ukončeno pravomocným rozhodnutím, z čl. 4 odst. 3 Haagského protokolu nevyplývá, že je třeba rozšířit účinky této volby na nové řízení zahájené nikoliv oprávněným, ale povinným.
- 33 Kromě toho, pokud jde o pravidlo odchylovající se od pravidla stanoveného v článku 3 Haagského protokolu, musí být toto pravidlo vykládáno striktně, aniž by byl překročen rámec situace, kterou toto ustanovení výslovně upravuje.
- 34 Tyto úvahy jsou potvrzeny důvodovou zprávou k Haagskému protokolu, vyhotovenou A. Bonomim (text přijatý na dvacátém prvním zasedání Haagské konference o mezinárodním právu soukromém).
- 35 Jak totiž uvedl A. Bonomi v bodě 67 této zprávy, stanovená odchylka od základního hraničního určovatele, kterým je právo místa obvyklého pobytu oprávněného, může být odůvodněna, pokud se sám oprávněný rozhodne zahájit řízení ve státě, v němž má místo pobytu povinný, ale jeví se jako nepřiměřená v případě, že řízení bylo zahájeno v tomto státě z podnětu povinného, zejména pokud jde o návrh na změnu rozhodnutí ve věci výživného.
- 36 Srovnání tohoto čl. 4 odst. 3 s ustanoveními Haagského protokolu, která stranám umožňují zvolit si vzájemnou dohodou rozhodné právo pro vyživovací povinnost, a sice články 7 a 8 tohoto protokolu, tuto analýzu rovněž potvrzuje.
- 37 Článek 8 Haagského protokolu umožňuje oprávněnému a povinnému kdykoli určit za rozhodné právo pro vyživovací povinnost některý z různých právních řádů uvedených v odstavci 1 tohoto článku 8. Takto určené právo se vztahuje nejen na konkrétní řízení, ale na všechna řízení týkající se takové povinnosti.
- 38 Vzhledem k tomu, že je volba rozhodného práva dlouhodobá, autoři Haagského protokolu podřídili použití článku 8 tohoto protokolu určitým podmínkám, aby minimalizovali riziko negativních účinků, zejména pro oprávněného. Mezi těmito podmínkami je třeba mimo jiné zmínit podmínku uvedenou v odstavci 3 tohoto článku 8, podle níž mohou na základě tohoto článku provést takovou volbu pouze strany ve věku 18 let nebo starší. Mimoto odstavec 5 téhož článku 8 stanoví, že pokud v okamžiku určení nebyly strany zcela informovány a vědomy si následků svého určení rozhodného práva, toto právo určené stranami se nepoužije, pokud by jeho použití způsobilo některé ze stran zjevně nespravedlivé nebo nepřiměřené následky.
- 39 Tato ochranná ustanovení neexistují v kontextu článku 7 Haagského protokolu, který rovněž umožňuje stranám zvolit si rozhodné právo, ale pouze v případě konkrétního řízení. Provedená volba práva je tedy platná pouze pro toto řízení, a nikoliv pro následující řízení týkající se téže vyživovací povinnosti, což omezuje riziko negativních účinků této volby.
- 40 Absence takových ochranných ustanovení ve znění čl. 4 odst. 3 Haagského protokolu rovněž podporuje argument, podle kterého se toto ustanovení použije pouze v jednom řízení, a sice v řízení zahájeném oprávněným za podmínek, které výslovně stanoví.

- 41 V tomto ohledu, jak uvedl generální advokát v bodě 48 svého stanoviska, jestliže by původní volba práva státu, v němž má sídlo soud, kterou učinil oprávněný podle čl. 4 odst. 3 Haagského protokolu, znamenala, že v pozdějším řízení zahájeném povinným u příslušného orgánu státu, v němž má místo obvyklého pobytu, by se rovněž použilo totéž právo, umožňovalo by to obcházet minimální věkovou hranici stanovenou v čl. 8 odst. 3. Haagského protokolu, jakož i další ochranná ustanovení uvedená v tomto článku 8.
- 42 Je tudíž třeba konstatovat, že se čl. 4 odst. 3 Haagského protokolu vztahuje pouze na situaci, kdy oprávněný nepřímo zvolí právo státu, v němž má sídlo soud, v rámci řízení, které zahájil u příslušného orgánu státu, v němž má místo obvyklého pobytu povinný, a nevztahuje se na pozdější řízení zahájené poté, co se rozhodnutí v původním řízení stalo pravomocným.
- 43 Tento závěr nemůže vyvrátit skutečnost uvedená portugalskou vládou, podle které toto pozdější řízení mohlo být zahájeno krátce po prvním řízení a bylo by paradoxní, kdyby souběžné návrhy týkající se krátké doby, po kterou nedošlo k žádné změně místa obvyklého pobytu stran, musely být posouzeny podle různých právních řádů.
- 44 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že určení rozhodného práva nemůže záviset na datu zahájení případného druhého řízení. Takový výklad by totiž mařil cíl předvídatelnosti sledovaný Haagským protokolem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. června 2018, KP, C-83/17, EU:C:2018:408, bod 41).
- 45 Jak uvedl generální advokát v bodech 42 a 64 svého stanoviska, nevýhoda, kterou představuje použití rozdílných právních řádů v postupných řízeních mezi stejnými účastníky, se zdá být inherentní systému kolizních norem stanovených Haagským protokolem.
- 46 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je třeba na první otázku odpovědět tak, že čl. 4 odst. 3 Haagského protokolu musí být vykládán v tom smyslu, že z takové situace, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, ve které bylo výživné na návrh oprávněného a podle tohoto čl. 4 odst. 3 stanoveno pravomocným rozhodnutím podle práva státu, v němž má sídlo soud, určeného v souladu s tímto ustanovením, nevyplývá, že je toto právo právem rozhodným pro pozdější návrh podaný povinným u příslušného orgánu státu, v němž má místo obvyklého pobytu, proti oprávněnému za účelem snížení tohoto výživného.

K druhé otázce

- 47 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 4 odst. 3 Haagského protokolu vykládán v tom smyslu, že oprávněný „zahájí řízení“ ve smyslu tohoto článku u příslušného orgánu státu, v němž má místo obvyklého pobytu povinný, tím způsobem, že se před tímto orgánem účastní řízení ve smyslu článku 5 nařízení č. 4/2009, k jehož zahájení dal podnět povinný, a domáhá se zamítnutí návrhu ve věci samé.
- 48 Jak vyplývá z analýzy provedené v rámci odpovědi na první otázku, čl. 4 odst. 3 Haagského protokolu představuje odchylku od hlavního hraničního určovatele připomenutého v bodě 28 tohoto rozsudku, takže není namístě rozšířit jeho použití nad rámec situací, které výslovně upravuje.
- 49 Toto ustanovení se použije pouze za dvou podmínek, a sice že orgán, u něhož bylo zahájeno řízení, je orgán státu, v němž má místo obvyklého pobytu povinný, a že řízení u tohoto orgánu zahájil oprávněný, který dal k řízení podnět.
- 50 V případě řízení, k němuž dal podnět povinný, u příslušného orgánu státu, v němž má místo obvyklého pobytu, může zajisté účast oprávněného mít za následek příslušnost tohoto orgánu, jak stanoví článek 5 nařízení č. 4/2009.

- 51 Z tohoto přijetí příslušnosti však nelze vyvodit, že oprávněný rovněž „zahájil řízení“ u orgánu státu, v němž má místo obvyklého pobytu povinný, ve smyslu čl. 4 odst. 3 Haagského protokolu.
- 52 Takový výklad by měl za následek to, jak uvedl generální advokát v bodě 72 svého stanoviska, že právo státu, v němž má sídlo soud, které toto ustanovení ukládá, by se vztahovalo na všechna řízení zahájená před takovým orgánem, přičemž z odpovědi na první otázku vyplývá, že možnost ponechaná oprávněnému na základě čl. 4 odst. 3 Haagského protokolu nepřímou si toto právo zvolit se vztahuje pouze na řízení zahájené z jeho podnětu.
- 53 S ohledem na předcházející úvahy je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že čl. 4 odst. 3 Haagského protokolu musí být vykládán v tom smyslu, že oprávněný „[ne]zahájí řízení“ ve smyslu tohoto článku u příslušného orgánu státu, v němž má místo obvyklého pobytu povinný, tím způsobem, že se před tímto orgánem účastní řízení ve smyslu článku 5 nařízení č. 4/2009, k jehož zahájení dal podnět povinný, a domáhá se zamítnutí návrhu ve věci samé.

K nákladům řízení

- 54 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 4 odst. 3 Haagského protokolu ze dne 23. listopadu 2007 o právu rozhodném pro vyživovací povinnosti, schváleného jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 2009/941/ES ze dne 30. listopadu 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že z takové situace, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, ve které bylo výživné na návrh oprávněného a podle tohoto čl. 4 odst. 3 stanoveno pravomocným rozhodnutím podle práva státu, v němž má sídlo soud, určeného v souladu s tímto ustanovením, nevyplývá, že je toto právo právem rozhodným pro pozdější návrh podaný povinným u příslušného orgánu státu, v němž má místo obvyklého pobytu, proti oprávněnému za účelem snížení tohoto výživného.
- 2) Článek 4 odst. 3 Haagského protokolu ze dne 23. listopadu 2007 musí být vykládán v tom smyslu, že oprávněný „[ne]zahájí řízení“ ve smyslu tohoto článku u příslušného orgánu státu, v němž má místo obvyklého pobytu povinný, tím způsobem, že se před tímto orgánem účastní řízení ve smyslu článku 5 nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností, k jehož zahájení dal podnět povinný, a domáhá se zamítnutí návrhu ve věci samé.

Podpisy.